

لطف الله بن ابی سعید در حدود ۴۹۰ هجری قمری متولد شده است وی فرزند ابی سعید ابو الخیر می باشد.

فهرست مندرجات

- ۱ - معرفی اجمالی
- ۲ - اختلاف در معرفی
- مؤلف
- ۳ - اخلاق لطف الله
- ۴ - وفات وی
- ۵ - منبع

۱ - معرفی اجمالی

اولین کسی که درباره مؤلف کتاب به جستجو پرداخته است، یک نفر خاور شناس روسی به نام ژوکوفسکی است. به نظر وی مؤلف کتاب پسر ابو روح لطف الله است، نه خود او. پس از ژوکوفسکی همه کسانی که درباره این کتاب به تحقیق پرداخته‌اند، آن را از پسر ابو روح لطف الله دانسته‌اند، نه خود او.

۲ - اختلاف در معرفی مؤلف

استاد سعید نفیسی در کتاب «سخنان منظوم ابوسعید» و در کتاب «تاریخ نظم و نثر در ایران» و همچنین استاد هلموت ریتر در مقاله‌ای که در بلب ابوسعید در دائره المعارف اسلام نوشته، کتاب را تالیف پسر ابو روح می‌دانند؛ اما به نظر شفیعی کنکنی حق این است که مؤلف کتاب بی هیچ شبهه‌ای همان ابو روح لطف الله است و دلایل ژوکوفسکی مورد قبول نمی‌باشد.

۳ - اخلاق لطف الله

ابن عساکر در مشیخه خود در معرفی مؤلف کتاب بیان می‌کند: که ابو روح لطف الله که نسبش به سه واسطه به ابوسعید ابوالخیر می‌رسد، پیرمردی فاضل و ظریف و دوست داشتنی بود با چهره‌ای زیبا و رفتاری آهسته و با وقار. وی از جنش اسعد بن سعید و دیگران سماع حدیث داشت و هنگامی که وی با وفد دشت خاوران به مرو آمده بود، اندکی از وی حدیث کتابت کرده‌ام.

۴ - وفات وی

سمعانی در بلب سال تولد و وفات وی می‌گوید: تولدش قبل از سال ۴۹۰ و وفاتش در پنجم رمضان سال ۵۴۱ در میهنه بود. ابن عساکر نیز در مرو او را دیده است و از وی سماع حدیث کرده است. محمد بن منور در دو جای اسرار التوحید درباره وی توصیفاتی دارد که بیانگر مقام معنوی و علمی اوست، یک بار در مقدمه اسرار التوحید که از او به عنوان اجل امام عالم جمال الدین ابو روح و مؤلف حالات و سخنان یاد می‌کند و جای دیگر در اواخر کتاب آن جا که از آمدن اتسز خوارزمشاه به دشت خاوران و میهنه یاد می‌کند و از توضیح محمد بن منور دانسته می‌شود که مؤلف در حدود سال ۵۳۶ هجری چشم و چراغ دودمان بوسعیدی و فرد شلخص آن خاندان بوده است.

۵ - منبع

منبع: نرم افزار عرفان ۳، مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی.